

CONVIN CU PRIVIRE LA URMĂTOARELE DISPOZIȚII:

MODIFICĂRI LA TRATATUL PRIVIND UNIUNEA EUROPEANĂ ȘI LA TRATATUL DE INSTITUIRE A COMUNITĂȚII EUROPENE

Articolul 1

Tratatul privind Uniunea Europeană se modifică în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

PREAMBUL

1) Preambulul se modifică după cum urmează:

(a) se introduce un al doilea considerent cu textul următor:

„INSPIRÂNDU-SE din moștenirea culturală, religioasă și umanistă a Europei, din care s-au dezvoltat valorile universale care constituie drepturile inviolabile și inalienabile ale persoanei, precum și libertatea, democrația, egalitatea și statul de drept;”

(b) la al șaptelea considerent, devenit al optulea considerent, cuvintele „prezentului tratat” se înlocuiesc cu „prezentului tratat și ale Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene,”;

(c) la al unsprezecelea considerent, devenit al doisprezecelea considerent, cuvintele „prezentului tratat” se înlocuiesc cu „prezentului tratat și ale Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene,”.

DISPOZIȚII GENERALE

2) Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) la finalul primului paragraf, se introduce următoarea teză:

„..., căreia statele membre îi atribuie competențe pentru realizarea obiectivelor lor comune.”;

(b) al treilea paragraf se înlocuiește cu textul următor:

„Uniunea se întemeiază pe prezentul tratat și pe Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumite în continuare «tratatele»). Aceste două tratate au aceeași valoare juridică. Uniunea se substituie Comunității Europene și îi succedă acesteia.”

- 3) Se introduce un articol 1a cu textul următor:

„Articolul 1a

Uniunea se întemeiază pe valorile respectării demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și pe respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților. Aceste valori sunt comune statelor membre într-o societate caracterizată prin pluralism, nediscriminare, toleranță, justiție, solidaritate și egalitate între femei și bărbați.”

- 4) Articolul 2 se înlocuiește cu textul următor:

„Articolul 2

(1) Uniunea urmărește să promoveze pacea, valorile sale și bunăstarea popoarelor sale.

(2) Uniunea oferă cetățenilor săi un spațiu de libertate, securitate și justiție, fără frontiere interne, în interiorul căruia este asigurată libera circulație a persoanelor, în corelare cu măsuri adecvate privind controlul la frontierele externe, dreptul de azil, imigrarea, precum și prevenirea criminalității și combaterea acestui fenomen.

(3) Uniunea instituie o piață internă. Aceasta acționează pentru dezvoltarea durabilă a Europei, întemeiată pe o creștere economică echilibrată și pe stabilitatea prețurilor, pe o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate, care tinde spre ocuparea deplină a forței de muncă și spre progres social, precum și pe un nivel înalt de protecție și de îmbunătățire a calității mediului. Aceasta promovează progresul științific și tehnic.

Uniunea combate excluziunea socială și discriminările și promovează justiția și protecția sociale, egalitatea între femei și bărbați, solidaritatea între generații și protecția drepturilor copilului.

Aceasta promovează coeziunea economică, socială și teritorială, precum și solidaritatea între statele membre.

Uniunea respectă bogăția diversității sale culturale și lingvistice și veghează la protejarea și dezvoltarea patrimoniului cultural european.

(4) Uniunea instituie o uniune economică și monetară a cărei monedă este euro.

(5) În relațiile sale cu restul comunității internaționale, Uniunea își afirmă și promovează valorile și interesele și contribuie la protecția cetățenilor săi. Aceasta contribuie la pacea, securitatea, dezvoltarea durabilă a planetei, solidaritatea și respectul reciproc între popoare, comerțul liber și echitabil, eliminarea sărăciei și protecția drepturilor omului și, în special, a drepturilor copilului, precum și la respectarea strictă și dezvoltarea dreptului internațional, inclusiv respectarea principiilor Cartei Organizației Națiunilor Unite.

(6) Uniunea își urmărește obiectivele prin mijloace corespunzătoare, în funcție de competențele care îi sunt atribuite prin tratate.”

- 5) Articolul 3 se abrogă și se introduce un articol 3a cu textul următor:

„Articolul 3a

(1) În conformitate cu articolul 3b, orice competență care nu este atribuită Uniunii prin tratate aparține statelor membre.

(2) Uniunea respectă egalitatea statelor membre în raport cu tratatele, precum și identitatea lor națională, inerentă structurilor lor fundamentale politice și constituționale, inclusiv în ceea ce privește autonomia locală și regională. Aceasta respectă funcțiile esențiale ale statului și, în special, pe cele care au ca obiect asigurarea integrității sale teritoriale, menținerea ordinii publice și apărarea securității naționale. În special, securitatea națională rămâne responsabilitatea exclusivă a fiecărui stat membru.

(3) În temeiul principiului cooperării loiale, Uniunea și statele membre se respectă și se ajută reciproc în îndeplinirea misiunilor care decurg din tratate.

Statele membre adoptă orice măsură generală sau specială pentru asigurarea îndeplinirii obligațiilor care decurg din tratate sau care rezultă din actele instituțiilor Uniunii.

Statele membre facilitează îndeplinirea de către Uniune a misiunii sale și se abțin de la orice măsură care ar putea pune în pericol realizarea obiectivelor Uniunii.”

- 6) Se introduce un articol 3b, care înlocuiește articolul 5 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, cu textul următor:

„Articolul 3b

(1) Delimitarea competențelor Uniunii este guvernată de principiul atribuirii. Exercitarea acestor competențe este reglementată de principiile subsidiarității și proporționalității.

(2) În temeiul principiului atribuirii, Uniunea acționează numai în limitele competențelor care i-au fost atribuite de statele membre prin tratate pentru realizarea obiectivelor stabilite prin aceste tratate. Orice competență care nu este atribuită Uniunii prin tratate aparține statelor membre.

(3) În temeiul principiului subsidiarității, în domeniile care nu sunt de competența sa exclusivă, Uniunea intervine numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre nici la nivel central, nici la nivel regional și local, dar datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii.

Instituțiile Uniunii aplică principiul subsidiarității în conformitate cu Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității. Parlamentele naționale asigură respectarea principiului subsidiarității, în conformitate cu procedura prevăzută în respectivul protocol.

(4) În temeiul principiului proporționalității, acțiunea Uniunii, în conținut și formă, nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor tratatelor.

Instituțiile Uniunii aplică principiul proporționalității în conformitate cu Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității.”

- 7) Articolele 4 și 5 se abrogă.
- 8) Articolul 6 se înlocuiește cu textul următor:

„Articolul 6

(1) Uniunea recunoaște drepturile, libertățile și principiile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din 7 decembrie 2000, astfel cum a fost adaptată la 12 decembrie 2007, la Strasbourg, care are aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor.

Dispozițiile cuprinse în cartă nu extind în niciun fel competențele Uniunii astfel cum sunt definite în tratate.

Drepturile, libertățile și principiile prevăzute în cartă se interpretează în conformitate cu dispozițiile generale din titlul VII al Cartei privind interpretarea și punerea sa în aplicare și cu luarea în considerare în mod corespunzător a explicațiilor menționate în Cartă, care prevăd izvoarele acestor dispoziții.

(2) Uniunea aderă la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Competențele Uniunii, astfel cum sunt definite în tratate, nu sunt modificate de această aderare.

(3) Drepturile fundamentale, astfel cum sunt garantate prin Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și astfel cum rezultă din tradițiile constituționale comune statelor membre, constituie principii generale ale dreptului Uniunii.”

- 9) Articolul 7 se modifică după cum urmează:
 - (a) în textul articolului, cuvintele „după obținerea avizului conform al” se înlocuiesc cu „cu aprobarea”, trimiterea la încălcarea gravă a „principiilor enunțate la articolul 6 alineatul (1),” se înlocuiește cu o trimitere la încălcarea gravă a „valorilor prevăzute la articolul 1a”, cuvintele „prezentului tratat” se înlocuiesc cu „tratatelor” și cuvântul „Comisia” se înlocuiește cu „Comisia Europeană”;
 - (b) la alineatul (1) primul paragraf prima teză, fragmentul de teză final „...și îi poate adresa acestuia recomandările corespunzătoare” se elimină; în ultima teză, fragmentul de teză final „... și, hotărând după aceeași procedură, poate cere unor personalități independente să prezinte într-un termen rezonabil un raport cu privire la situația din statul membru în cauză” se înlocuiește cu „... și îi poate adresa recomandări, hotărând după aceeași procedură.”;
 - (c) la alineatul (2), cuvintele „Consiliul, reunit la nivel de șefi de stat sau de guvern, hotărând în unanimitate ...” se înlocuiesc cu „Consiliul European, hotărând în unanimitate...”, iar cuvintele „... guvernul acelui stat membru ...” se înlocuiesc cu „... acel stat membru ...”;

(d) alineatele (5) și (6) se înlocuiesc cu textul următor:

„(5) Modalitățile de vot care, în înțelesul prezentului articol, se aplică Parlamentului European, Consiliului European și Consiliului sunt prevăzute la articolul 309 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.”

10) Se introduce un nou articol 7a cu textul următor:

„Articolul 7a

(1) Uniunea dezvoltă relații privilegiate cu țările învecinate, în vederea stabilirii unui spațiu de prosperitate și de bună vecinătate, întemeiat pe valorile Uniunii și caracterizat prin relații strânse și pașnice, bazate pe cooperare.

(2) În înțelesul alineatului (1), Uniunea poate încheia acorduri speciale cu țările în cauză. Aceste acorduri pot include drepturi și obligații reciproce, precum și posibilitatea de a realiza acțiuni în comun. Punerea lor în aplicare face obiectul unei concertări periodice.”

11) Dispozițiile titlului II sunt integrate în Tratatul de instituire a Comunității Europene, astfel cum este modificat în continuare și care devine Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

PRINCIPII DEMOCRATICE

12) Titlul II și articolul 8 se înlocuiesc cu o nouă denumire și articolele 8-8C, noi, cu textul următor:

„TITLUL II

DISPOZIȚII PRIVIND PRINCIPIILE DEMOCRATICE

Articolul 8

În toate activitățile sale, Uniunea respectă principiul egalității cetățenilor săi, care beneficiază de o atenție egală din partea instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor sale. Este cetățean al Uniunii orice persoană care are cetățenia unui stat membru. Cetățenia Uniunii se adaugă cetățeniei naționale și nu o înlocuiește pe aceasta.

Articolul 8 A

(1) Funcționarea Uniunii se întemeiază pe principiul democrației reprezentative.

(2) Cetățenii sunt reprezentați direct, la nivelul Uniunii, în Parlamentul European.

Statele membre sunt reprezentate în Consiliul European de șefii lor de stat sau de guvern și în Consiliu de guvernele lor, care la rândul lor răspund în mod democratic fie în fața parlamentelor naționale, fie în fața cetățenilor lor.

(3) Orice cetățean are dreptul de a participa la viața democratică a Uniunii. Deciziile se iau în mod cât mai deschis și la un nivel cât mai apropiat posibil de cetățean.

(4) Partidele politice la nivel european contribuie la formarea conștiinței politice europene și la exprimarea voinței cetățenilor Uniunii.

Articolul 8 B

(1) Instituțiile acordă cetățenilor și asociațiilor reprezentative, prin mijloace corespunzătoare, posibilitatea de a-și face cunoscute opiniile și de a face schimb de opinii în mod public, în toate domeniile de acțiune ale Uniunii.

(2) Instituțiile Uniunii mențin un dialog deschis, transparent și constant cu asociațiile reprezentative și cu societatea civilă.

(3) În vederea asigurării coerenței și a transparenței acțiunilor Uniunii, Comisia Europeană procedează la ample consultări ale părților interesate.

(4) La inițiativa a cel puțin un milion de cetățeni ai Uniunii, resortisanți ai unui număr semnificativ de state membre, Comisia Europeană poate fi invitată să prezinte, în limitele atribuțiilor sale, o propunere corespunzătoare în materii în care acești cetățeni consideră că este necesar un act juridic al Uniunii, în vederea aplicării tratatelor.

Procedurile și condițiile necesare pentru prezentarea unei astfel de inițiative sunt stabilite în conformitate cu articolul 21 primul paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 8 C

Parlamentele naționale contribuie în mod activ la buna funcționare a Uniunii:

- (a) prin faptul că sunt informate de către instituțiile Uniunii și prin primirea de notificări privind proiectele de acte legislative ale Uniunii în conformitate cu Protocolul privind rolul parlamentelor naționale în cadrul Uniunii Europene;
- (b) prin respectarea principiului subsidiarității în conformitate cu procedurile prevăzute în Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității;
- (c) prin participarea, în cadrul spațiului de libertate, securitate și justiție, la mecanismele de evaluare a punerii în aplicare a politicilor Uniunii în acest spațiu, în conformitate cu articolul 61 C din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și prin implicarea în controlul politic al Europol și în evaluarea activităților Eurojust, în conformitate cu articolele 69 G și 69 D din respectivul tratat;
- (d) prin participarea la procedurile de revizuire a tratatelor, în conformitate cu articolul 48 din prezentul tratat;

- (e) prin faptul că sunt informate cu privire la cererile de aderare la Uniune, în conformitate cu articolul 49 din prezentul tratat;
- (f) prin participarea la cooperarea interparlamentară dintre parlamentele naționale și cu Parlamentul European, în conformitate cu Protocolul privind rolul parlamentelor naționale în cadrul Uniunii Europene.”

INSTITUȚII

- 13) Dispozițiile titlului III se abrogă. Titlul III se înlocuiește cu o nouă denumire după cum urmează:

„TITLUL III
DISPOZIȚII PRIVIND INSTITUȚIILE”.

- 14) Articolul 9 se înlocuiește cu textul următor:

„Articolul 9

(1) Uniunea dispune de un cadru instituțional care vizează promovarea valorilor sale, urmărirea obiectivelor sale, susținerea intereselor sale, ale cetățenilor săi și ale statelor membre, precum și asigurarea coerenței, a eficacității și a continuității politicilor și a acțiunilor sale.

Instituțiile Uniunii sunt:

- Parlamentul European;
- Consiliul European;
- Consiliul;
- Comisia Europeană (denumită în continuare «Comisia»);
- Curtea de Justiție a Uniunii Europene;
- Banca Centrală Europeană;
- Curtea de Conturi.

(2) Fiecare instituție acționează în limitele atribuțiilor care îi sunt conferite prin tratate, în conformitate cu procedurile, condițiile și scopurile prevăzute de acestea. Instituțiile cooperează unele cu altele în mod loial.

(3) Dispozițiile referitoare la Banca Centrală Europeană și la Curtea de Conturi, precum și dispozițiile detaliate referitoare la celelalte instituții figurează în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(4) Parlamentul European, Consiliul și Comisia sunt asistate de un Comitet Economic și Social și de un Comitet al Regiunilor, care exercită funcții consultative.”

- 15) Se introduce un articol 9 A cu textul următor:

„Articolul 9 A

(1) Parlamentul European exercită, împreună cu Consiliul, funcțiile legislativă și bugetară. Acesta exercită funcții de control politic și consultative, în conformitate cu condițiile prevăzute în tratate. Parlamentul European alege președintele Comisiei.

(2) Parlamentul European este compus din reprezentanții cetățenilor Uniunii. Numărul acestora nu poate depăși șapte sute cincizeci, plus președintele. Reprezentarea cetățenilor este asigurată în mod proporțional descrescător, cu un prag minim de șase membri pentru fiecare stat membru. Niciunui stat membru nu i se atribuie mai mult de nouăzeci și șase de locuri.

Consiliul European adoptă în unanimitate, la inițiativa Parlamentului European și cu aprobarea acestuia, o decizie de stabilire a componenței Parlamentului European, cu respectarea principiilor menționate la primul paragraf.

(3) Membrii Parlamentului European sunt aleși prin vot universal direct, liber și secret, pentru un mandat de cinci ani.

(4) Parlamentul European își alege președintele și biroul dintre membrii săi.”

- 16) Se introduce un articol 9 B cu textul următor:

„Articolul 9 B

(1) Consiliul European oferă Uniunii impulsurile necesare dezvoltării acesteia și îi definește orientările și prioritățile politice generale. Acesta nu exercită funcții legislative.

(2) Consiliul European este compus din șefii de stat sau de guvern ai statelor membre, precum și din președintele său și președintele Comisiei. Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate participă la lucrările Consiliului European.

(3) Consiliul European se întrunește de două ori pe semestru la convocarea președintelui său. Atunci când ordinea de zi o impune, fiecare membru al Consiliului European poate decide să fie asistat de un ministru și, în ceea ce îl privește pe președintele Comisiei, de un membru al Comisiei. Atunci când situația o impune, președintele convoacă o reuniune extraordinară a Consiliului European.

(4) Consiliul European se pronunță prin consens, cu excepția cazului în care tratatele dispun altfel.

(5) Consiliul European își alege președintele cu majoritate calificată, pentru o durată de doi ani și jumătate, cu posibilitatea reînnoirii mandatului o singură dată. În caz de împiedicare sau de culpă gravă, Consiliul European poate pune capăt mandatul președintelui în conformitate cu aceeași procedură.

(6) Președintele Consiliului European:

- (a) prezidează și impulsionează lucrările Consiliului European;
- (b) asigură pregătirea și continuitatea lucrărilor Consiliului European, în cooperare cu președintele Comisiei și pe baza lucrărilor Consiliului Afaceri Generale;
- (c) acționează pentru facilitarea coeziunii și a consensului în cadrul Consiliului European;
- (d) prezintă Parlamentului European un raport după fiecare reuniune a Consiliului European.

Președintele Consiliului European asigură, la nivelul său și în această calitate, reprezentarea externă a Uniunii în probleme referitoare la politica externă și de securitate comună, fără a aduce atingere atribuțiilor Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate.

Președintele Consiliului European nu poate exercita un mandat național.”

17) Se introduce un articol 9 C cu textul următor:

„Articolul 9 C

- (1) Consiliul exercită, împreună cu Parlamentul European, funcțiile legislativă și bugetară. Acesta exercită funcții de definire a politicilor și de coordonare, în conformitate cu condițiile prevăzute în tratate.
- (2) Consiliul este compus din câte un reprezentant la nivel ministerial al fiecărui stat membru, împuternicit să angajeze guvernul statului membru pe care îl reprezintă și să exercite dreptul de vot.
- (3) Consiliul hotărăște cu majoritate calificată, cu excepția cazului în care tratatele dispun altfel.
- (4) Începând cu 1 noiembrie 2014, majoritatea calificată se definește ca fiind egală cu cel puțin 55 % din membrii Consiliului, cuprinzând cel puțin cincisprezece dintre aceștia și reprezentând state membre care întrunesc cel puțin 65 % din populația Uniunii.

Minoritatea de blocare trebuie să cuprindă cel puțin patru membri ai Consiliului, în caz contrar se consideră a fi întrunită majoritatea calificată.

Celelalte condiții privind votul cu majoritate calificată sunt stabilite la articolul 205 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

- (5) Dispozițiile tranzitorii privind definiția majorității calificate care se aplică până la 31 octombrie 2014, precum și cele care se vor aplica în perioada 1 noiembrie 2014-31 martie 2017 sunt prevăzute în Protocolul privind dispozițiile tranzitorii.

(6) Consiliul se întrunește în cadrul diferitelor formațiuni, lista acestora fiind adoptată în conformitate cu articolul 201b din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Consiliul Afaceri Generale asigură coerența lucrărilor diferitelor formațiuni ale Consiliului. Acesta pregătește reuniunile Consiliului European și urmărește aducerea la îndeplinire a măsurilor adoptate, în colaborare cu președintele Consiliului European și cu Comisia.

Consiliul Afaceri Externe elaborează acțiunea externă a Uniunii, în conformitate cu liniile strategice stabilite de Consiliul European, și asigură coerența acțiunii Uniunii.

(7) Un comitet al reprezentanților permanenți ai guvernelor statelor membre răspunde de pregătirea lucrărilor Consiliului.

(8) Consiliul se întrunește în ședință publică atunci când deliberază și votează un proiect de act legislativ. În acest scop, fiecare sesiune a Consiliului este divizată în două părți, consacrate deliberărilor privind actele legislative ale Uniunii, respectiv activităților fără caracter legislativ.

(9) Președinția formațiunilor Consiliului, cu excepția celei Afaceri Externe, este asigurată de reprezentanții statelor membre în cadrul Consiliului după un sistem de rotație egal, în condițiile stabilite în conformitate cu articolul 201b din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.”.

18) Se introduce un articol 9 D cu textul următor:

„Articolul 9 D

(1) Comisia promovează interesul general al Uniunii și ia inițiativele corespunzătoare în acest scop. Aceasta asigură aplicarea tratatelor, precum și a măsurilor adoptate de instituții în temeiul acestora. Comisia supraveghează aplicarea dreptului Uniunii sub controlul Curții de Justiție a Uniunii Europene. Aceasta execută bugetul și gestionează programele. Comisia exercită funcții de coordonare, de executare și de administrare, în conformitate cu condițiile prevăzute în tratate. Cu excepția politicii externe și de securitate comune și a altor cazuri prevăzute în tratate, aceasta asigură reprezentarea externă a Uniunii. Comisia adoptă inițiativele de programare anuală și multianuală a Uniunii, în vederea încheierii unor acorduri interinstituționale.

(2) Actele legislative ale Uniunii pot fi adoptate numai la propunerea Comisiei, cu excepția cazului în care tratatele prevăd altfel. Celelalte acte se adoptă la propunerea Comisiei, în cazul în care tratatele prevăd acest lucru.

(3) Mandatul Comisiei este de cinci ani.

Membrii Comisiei sunt aleși pe baza competenței lor generale și a angajamentului lor față de ideea europeană, dintre personalitățile care prezintă toate garanțiile de independență.

Comisia își exercită responsabilitățile în deplină independență. Fără a aduce atingere articolului 9 E alineatul (2), membrii Comisiei nu solicită și nu acceptă instrucțiuni din partea niciunui guvern, instituție, organ, oficiu sau agenție. Aceștia se abțin de la orice act incompatibil cu funcțiile lor sau cu îndeplinirea sarcinilor lor.

(4) Comisia numită între data intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona și 31 octombrie 2014 este compusă din câte un resortisant al fiecărui stat membru, inclusiv președintele și Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, care este unul dintre vicepreședinții acesteia.

(5) Începând cu 1 noiembrie 2014, Comisia este compusă dintr-un număr de membri, incluzând președintele și Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, corespunzător cu două treimi din numărul statelor membre, atât timp cât Consiliul European nu decide modificarea acestui număr, hotărând în unanimitate.

Membrii Comisiei sunt aleși dintre resortisanții statelor membre în conformitate cu un sistem de rotație strict egal între statele membre care să reflecte diversitatea demografică și geografică a tuturor statelor membre. Acest sistem se stabilește de către Consiliul European, care hotărăște în unanimitate în conformitate cu articolul 211a din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(6) Președintele Comisiei:

- (a) definește orientările în cadrul cărora Comisia își exercită misiunea;
- (b) decide organizarea internă a Comisiei pentru a asigura coerența, eficacitatea și colegialitatea acțiunilor acesteia;
- (c) numește vicepreședinții, alții decât Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, dintre membrii Comisiei.

Un membru al Comisiei își prezintă demisia în cazul în care președintele îi solicită acest lucru. Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate își prezintă demisia, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 9 E alineatul (1), în cazul în care președintele îi solicită acest lucru.

(7) Ținând seama de alegerile pentru Parlamentul European și după ce a procedat la consultările necesare, Consiliul European, hotărând cu majoritate calificată, propune Parlamentului European un candidat la funcția de președinte al Comisiei. Acest candidat este ales de Parlamentul European cu majoritatea membrilor care îl compun. În cazul în care acest candidat nu întrunește majoritatea, Consiliul European, hotărând cu majoritate calificată, propune, în termen de o lună, un nou candidat, care este ales de Parlamentul European în conformitate cu aceeași procedură.

Consiliul, de comun acord cu președintele ales, adoptă lista celorlalte personalități pe care le propune pentru a fi numite membri ai Comisiei. Alegerea acestora se efectuează, pe baza sugestiilor făcute de statele membre, în conformitate cu criteriile prevăzute la alineatul (3) al doilea paragraf și la alineatul (5) al doilea paragraf.

Președintele, Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și ceilalți membri ai Comisiei sunt supuși, în calitate de organ colegial, unui vot de aprobare al Parlamentului European. Pe baza acestei aprobări, Comisia este numită de Consiliul European, hotărând cu majoritate calificată.

(8) Comisia, în calitate de organ colegial, răspunde în fața Parlamentului European. Parlamentul European poate adopta o moțiune de cenzură împotriva Comisiei, în conformitate cu articolul 201 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În cazul în care se adoptă o astfel de moțiune, membrii Comisiei trebuie să demisioneze în mod colectiv din funcțiile lor, iar Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate trebuie să demisioneze din funcțiile pe care le exercită în cadrul Comisiei.”

19) Se introduce un nou articol 9 E cu textul următor:

„Articolul 9 E

(1) Consiliul European, hotărând cu majoritate calificată, cu acordul președintelui Comisiei, numește Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate. Consiliul European poate pune capăt mandatului acestuia în conformitate cu aceeași procedură.

(2) Înalțul Reprezentant conduce politica externă și de securitate comună a Uniunii. Acesta contribuie prin propuneri la elaborarea acestei politici și o aduce la îndeplinire în calitate de împuternicit al Consiliului. Acesta acționează în mod similar și în ceea ce privește politica de securitate și apărare comună.

(3) Înalțul Reprezentant prezidează Consiliul Afaceri Externe.

(4) Înalțul Reprezentant este unul dintre vicepreședinții Comisiei. Acesta asigură coerența acțiunii externe a Uniunii. Acesta este însărcinat, în cadrul Comisiei, cu responsabilitățile care îi revin acesteia din urmă în domeniul relațiilor externe și cu coordonarea celorlalte aspecte ale acțiunii externe a Uniunii. În exercitarea acestor responsabilități în cadrul Comisiei, și numai cu privire la aceste responsabilități, Înalțul Reprezentant se supune procedurilor care reglementează funcționarea Comisiei, în măsura în care acest lucru este compatibil cu alineatele (2) și (3).”

20) Se introduce un articol 9 F cu textul următor:

„Articolul 9 F

(1) Curtea de Justiție a Uniunii Europene cuprinde Curtea de Justiție, Tribunalul și tribunale specializate. Aceasta asigură respectarea dreptului în interpretarea și aplicarea tratatelor.

Statele membre stabilesc căile de atac necesare pentru a asigura o protecție jurisdicțională efectivă în domeniile reglementate de dreptul Uniunii.

(2) Curtea de Justiție este compusă din câte un judecător pentru fiecare stat membru. Aceasta este asistată de avocați generali.

Tribunalul cuprinde cel puțin un judecător din fiecare stat membru.

Judecătorii și avocații generali ai Curții de Justiție, precum și judecătorii Tribunalului sunt aleși dintre personalitățile care prezintă toate garanțiile de independență și care întrunesc condițiile prevăzute la articolele 223 și 224 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Aceștia sunt numiți de comun acord de către guvernele statelor membre pentru șase ani. Judecătorii și avocații generali care își încheie mandatul pot fi numiți din nou.

(3) Curtea de Justiție a Uniunii Europene hotărăște în conformitate cu tratatele:

- (a) cu privire la acțiunile introduse de un stat membru, de o instituție ori de persoane fizice sau juridice;
- (b) cu titlu preliminar, la solicitarea instanțelor judecătorești naționale, cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea actelor adoptate de instituții;
- (c) în celelalte cazuri prevăzute în tratate.”

21) Dispozițiile titlului IV sunt integrate în Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, astfel cum este modificat în continuare.

FORMELE DE COOPERARE CONSOLIDATĂ

22) Titlul IV preia denumirea titlului VII, care devine „DISPOZIȚII PRIVIND FORMELE DE COOPERARE CONSOLIDATĂ”, iar articolele 27 A-27 E, articolele 40-40 B și articolele 43-45 se înlocuiesc cu articolul 10, cu textul următor, care înlocuiește, de asemenea, articolele 11 și 11 A din Tratatul de instituire a Comunității Europene. Aceleași articole sunt înlocuite, de asemenea, de articolele 280 A-280 I din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, după cum se precizează la articolul 2 punctul 278 din prezentul tratat:

„Articolul 10

(1) Statele membre care doresc să stabilească între ele o formă de cooperare consolidată în cadrul competențelor neexclusive ale Uniunii pot recurge la instituțiile acesteia și își pot exercita aceste competențe prin aplicarea dispozițiilor corespunzătoare ale tratatelor, în limitele și în conformitate cu procedurile prevăzute la prezentul articol, precum și la articolele 280 A-280 I din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Formele de cooperare consolidată urmăresc să favorizeze realizarea obiectivelor Uniunii, să apere interesele acesteia și să consolideze procesul său de integrare. Acestea sunt deschise în orice moment tuturor statelor membre, în conformitate cu articolul 280 C din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) Decizia care autorizează o formă de cooperare consolidată se adoptă de Consiliu în ultimă instanță, atunci când acesta stabilește că obiectivele urmărite prin această cooperare nu pot fi atinse într-un termen rezonabil de Uniune, în ansamblul său, și în condițiile în care cel puțin nouă state membre participă la aceasta. Consiliul hotărăște în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 280 D din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(3) Toți membrii Consiliului pot participa la dezbateri, dar la vot participă numai membrii Consiliului care reprezintă statele membre participante la o formă de cooperare consolidată. Modalitățile de vot sunt prevăzute la articolul 280 E din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(4) Actele adoptate în cadrul unei forme de cooperare consolidată sunt obligatorii numai pentru statele membre participante. Acestea nu sunt considerate ca fiind *acquis* care trebuie acceptat de statele candidate la aderarea la Uniune.”

- 23) Denumirea titlului V se înlocuiește cu denumirea următoare: „DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND ACȚIUNEA EXTERNĂ A UNIUNII ȘI DISPOZIȚII SPECIALE PRIVIND POLITICA EXTERNĂ ȘI DE SECURITATE COMUNĂ”

DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND ACȚIUNEA EXTERNĂ

- 24) Se introduc capitolul 1 și articolele 10A și 10B, noi, cu textul următor:

„CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND ACȚIUNEA EXTERNĂ A UNIUNII

Articolul 10 A

(1) Acțiunea Uniunii pe scena internațională are la bază principiile care au inspirat crearea, dezvoltarea și extinderea sa și pe care intenționează să le promoveze în lumea întreagă: democrația, statul de drept, universalitatea și indivizibilitatea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectarea demnității umane, principiile egalității și solidarității, precum și respectarea principiilor Cartei Organizației Națiunilor Unite și a dreptului internațional.

Uniunea depune toate eforturile pentru a dezvolta relații și a construi parteneriate cu țările terțe și cu organizațiile internaționale, regionale sau globale care împărtășesc principiile prevăzute la primul paragraf. Aceasta promovează soluții multilaterale pentru problemele comune, în special în cadrul Organizației Națiunilor Unite.

(2) Uniunea definește și desfășoară politici comune și acțiuni și acționează pentru asigurarea unui nivel înalt de cooperare în toate domeniile relațiilor internaționale, în scopul:

- (a) apărării valorilor, a intereselor fundamentale, a securității, a independenței și integrității sale;
- (b) consolidării și sprijinirii democrației, a statului de drept, a drepturilor omului și a principiilor dreptului internațional;
- (c) menținerii păcii, prevenirii conflictelor și consolidării securității internaționale, în conformitate cu scopurile și principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite, precum și cu principiile Actului final de la Helsinki și cu obiectivele Cartei de la Paris, inclusiv cele privind frontierele externe;

- (d) promovării dezvoltării durabile pe plan economic, social și de mediu a țărilor în curs de dezvoltare, cu scopul primordial de a eradica sărăcia;
 - (e) încurajării integrării tuturor țărilor în economia mondială, inclusiv prin eliminarea treptată a barierelor în calea comerțului internațional;
 - f) participării la elaborarea unor măsuri internaționale pentru conservarea și îmbunătățirea calității mediului și gestionarea durabilă a resurselor naturale mondiale, în vederea asigurării unei dezvoltări durabile;
 - (g) acordării de asistență populațiilor, țărilor și regiunilor care se confruntă cu dezastre naturale sau provocate de om; și
 - (h) promovării unui sistem internațional bazat pe o cooperare multilaterală mai puternică și pe o bună guvernare globală.
- (3) Uniunea respectă principiile și urmărește obiectivele prevăzute la alineatele (1) și (2) în elaborarea și aplicarea acțiunii sale externe în diferitele domenii reglementate în prezentul titlu și în partea a cincea din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și a aspectelor externe ale celorlalte politici ale sale.

Uniunea asigură coerența între diferitele domenii ale acțiunii sale externe precum și între acestea și celelalte politici ale sale. Consiliul și Comisia, asistate de Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, asigură această coerență și cooperează în acest scop.

Articolul 10 B

- (1) Pe baza principiilor și a obiectivelor enumerate la articolul 10 A, Consiliul European identifică interesele și obiectivele strategice ale Uniunii.

Deciziile Consiliului European privind interesele și obiectivele strategice ale Uniunii privesc politica externă și de securitate comună, precum și celelalte domenii ale acțiunii externe a Uniunii. Deciziile pot să privească relațiile Uniunii cu o țară sau o regiune sau pot aborda o anumită tematică. Acestea precizează durata lor și mijloacele care urmează a fi puse la dispoziție de Uniune și statele membre.

Consiliul European hotărăște în unanimitate, la recomandarea Consiliului, adoptată de acesta în conformitate cu normele prevăzute pentru fiecare domeniu în parte. Deciziile Consiliului European sunt puse în aplicare în conformitate cu procedurile prevăzute în tratate.

- (2) Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, în domeniul politicii externe și de securitate comune, și Comisia, pentru celelalte domenii ale acțiunii externe, pot prezenta Consiliului propuneri comune.”

POLITICA EXTERNĂ ȘI DE SECURITATE COMUNĂ

25) Se introduc următoarele denumiri:

„CAPITOLUL 2

DISPOZIȚII SPECIALE PRIVIND POLITICA EXTERNĂ ȘI DE SECURITATE COMUNĂ

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII COMUNE”

26) Se introduce un nou articol 10 C cu textul următor:

„Articolul 10 C

Acțiunea Uniunii pe scena internațională, în temeiul prezentului capitol, are la bază principiile, urmărește realizarea obiectivelor și se desfășoară în conformitate cu dispozițiile generale prevăzute în capitolul 1.”

27) Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) este înlocuit de următoarele două alineate:

„(1) Competența Uniunii în materie de politică externă și de securitate comună include toate domeniile politicii externe, precum și toate chestiunile referitoare la securitatea Uniunii, inclusiv la definirea treptată a unei politici de apărare comune care poate conduce la o apărare comună.

Politica externă și de securitate comună face obiectul aplicării unor norme și proceduri speciale. Aceasta este definită și pusă în aplicare de Consiliul European și de Consiliu, hotărând în unanimitate, cu excepția cazului în care tratatele dispun altfel. Adoptarea de acte legislative este exclusă. Politica externă și de securitate comună este pusă în aplicare de Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și de statele membre, în conformitate cu tratatele. Rolurile specifice al Parlamentului European și Comisiei în acest domeniu sunt definite prin tratate. Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu este competentă cu privire la aceste dispoziții, cu excepția competenței de a controla respectarea articolului 25b din prezentul tratat și de a controla legalitatea anumitor decizii menționate la articolul 240a al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) În cadrul principiilor și al obiectivelor acțiunii sale externe, Uniunea desfășoară, definește și pune în aplicare o politică externă și de securitate comună întemeiată pe dezvoltarea solidarității politice reciproce a statelor membre, pe identificarea chestiunilor de interes general și pe realizarea unui grad din ce în ce mai mare de convergență a acțiunilor statelor membre.”

(b) alineatul (2), renumerotat (3), se modifică după cum urmează:

(i) la finalul primului paragraf se adaugă următoarele cuvinte:

„... și respectă acțiunea Uniunii în acest domeniu.”;

(ii) al treilea paragraf se înlocuiește cu „Consiliul și Înalțul Reprezentant asigură respectarea acestor principii.”

28) Articolul 12 se înlocuiește cu textul următor:

„Articolul 12

Uniunea desfășoară politica externă și de securitate comună:

(a) prin definirea orientărilor generale;

(b) prin adoptarea deciziilor care definesc:

(i) acțiunile care trebuie întreprinse de Uniune;

(ii) pozițiile care trebuie luate de Uniune;

(iii) modalitățile de punere în aplicare a deciziilor prevăzute la punctele (i) și (ii);

și

(c) prin consolidarea cooperării sistematice dintre statele membre privind orientarea politicii acestora.”

29) Articolul 13 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), cuvintele „... definește principiile și orientările generale ...” se înlocuiesc cu „... identifică interesele strategice ale Uniunii, stabilește obiectivele și definește orientările generale ...” și se adaugă teza următoare: „Acesta adoptă deciziile necesare.”; se adaugă următorul paragraf:

„În cazul în care evoluția internațională o impune, președintele Consiliului European convoacă o reuniune extraordinară a Consiliului European pentru a defini liniile strategice ale politicii Uniunii în raport cu această evoluție.”

(b) alineatul (2) se elimină, iar alineatul (3) se renumerează (2). Primul paragraf se înlocuiește cu textul următor: „Consiliul elaborează politica externă și de securitate comună și adoptă deciziile necesare pentru definirea și punerea în aplicare a acesteia, pe baza orientărilor generale și a liniilor strategice definite de Consiliul European.” Al doilea paragraf se elimină. La al treilea paragraf, devenit al doilea paragraf, cuvântul „... asigură ...” se înlocuiește cu „... și Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate asigură ...”.

(c) se adaugă un nou alineat cu textul următor:

„(3) Politica externă și de securitate comună este pusă în aplicare de Înalțul Reprezentant și de statele membre, utilizând mijloacele naționale și ale Uniunii.”

30) Se introduce un nou articol 13a cu textul următor:

„Articolul 13a

(1) Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, care prezidează Consiliul Afaceri Externe, contribuie prin propunerile sale la elaborarea politicii externe și de securitate comune și asigură punerea în aplicare a deciziilor adoptate de Consiliul European și Consiliu.

(2) Înalțul Reprezentant reprezintă Uniunea în chestiunile referitoare la politica externă și de securitate comună. Acesta desfășoară, în numele Uniunii, dialogul politic cu terții și exprimă poziția Uniunii în cadrul organizațiilor internaționale și al conferințelor internaționale.

(3) În exercitarea mandatului său, Înalțul Reprezentant al Uniunii este susținut de un serviciu european pentru acțiunea externă. Acest serviciu lucrează în colaborare cu serviciile diplomatice ale statelor membre și este format din funcționarii serviciilor competente ale Secretariatului General al Consiliului și ale Comisiei, precum și din personalul detașat al serviciilor diplomatice naționale. Organizarea și funcționarea serviciului european pentru acțiunea externă se stabilesc prin decizie a Consiliului. Consiliul European hotărăște la propunerea Înalțului Reprezentant, după consultarea Parlamentului European și cu aprobarea Comisiei.”

31) Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primele două teze se înlocuiesc cu teza următoare: „În cazul în care o situație internațională impune o acțiune operațională din partea Uniunii, Consiliul adoptă deciziile necesare.”;

(b) alineatul (2) devine al doilea paragraf din alineatul (1), iar alineatele următoare se renumerează în consecință. La prima teză, cuvintele „... unei acțiuni comune ...” se înlocuiesc cu „... unei asemenea decizii ...”, iar cuvântul „acțiunii” se înlocuiește cu „deciziei”. Ultima teza se elimină;

(c) la alineatul (3), renumerotat (2), cuvintele „... acțiunile comune ...” se înlocuiesc cu „... deciziile menționate la alineatul (1) ...”;

(d) alineatul (4) existent se elimină și alineatele care urmează se renumerează în consecință;

- (e) la alineatul (5), renumerat (3), prima teză, cuvintele „... în aplicarea unei acțiuni comune face obiectul unei informări într-un termen care să permită,” se înlocuiesc cu cuvintele „... în temeiul unei decizii menționate la alineatul (1) face obiectul unei informări din partea statului membru în cauză, într-un termen care să permită ...”;
 - (f) la alineatul (6), renumerat (4), prima teză, cuvintele „... în lipsa unei decizii a Consiliului” se înlocuiesc cu „... în absența unei revizui a deciziei Consiliului menționate la alineatul (1) ...”, iar cuvintele „... ale acțiunii comune.” se înlocuiesc cu „... ale deciziei respective.”;
 - (g) la alineatul (7), renumerat (5), în prima teză, cuvintele „acțiuni comune” se înlocuiesc cu „decizii menționate în prezentul articol”, iar în a doua teză, cuvântul „acțiunii” se înlocuiește cu „deciziei menționate la alineatul (1)”.
- 32) La articolul 15, cuvintele introductive: „Consiliul adoptă poziții comune. Acestea definesc ...” se înlocuiesc cu „Consiliul adoptă decizii care definesc ...”, iar ultimul cuvânt, „comune”, se înlocuiește cu „Uniunii”.
- 33) Se introduce un articol 15a care preia formularea articolului 22, cu următoarele modificări:
- (a) la alineatul (1), cuvintele „Fiecare stat membru sau Comisia poate sesiza Consiliul ...” se înlocuiesc cu „Orice stat membru, Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate sau Înalțul Reprezentant cu susținerea Comisiei poate sesiza Consiliul ...”, iar cuvintele „... prezenta propuneri ...” se înlocuiesc cu „... prezenta inițiative sau propuneri ...”.
 - (b) la alineatul (2), cuvintele „președinția convoacă ...” se înlocuiesc cu „Înalțul Reprezentant convoacă ...”, iar cuvintele „, fie la cererea Comisiei sau a unui stat membru,” se înlocuiesc cu „, fie la solicitarea unui stat membru,”.
- 34) Se introduce un articol 15b care preia formularea articolului 23, cu următoarele modificări:
- (a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu textul următor: „Deciziile care intră sub incidența prezentului capitol se adoptă de către Consiliul European și de către Consiliul hotărând în unanimitate, cu excepția cazului în care prezentul capitol dispune altfel. Adoptarea de acte legislative este exclusă.”, iar ultima teză de la al doilea paragraf se înlocuiește cu textul următor: „În cazul în care membrii Consiliului care își însoțesc abținerea de o asemenea declarație reprezintă cel puțin o treime din statele membre, întrunind cel puțin o treime din populația Uniunii, decizia nu se adoptă.”;
 - (b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:
 - (i) prima liniuță se înlocuiește cu următoarele două liniuțe:

„— în cazul în care adoptă o decizie care definește o acțiune sau o poziție a Uniunii, în temeiul unei decizii a Consiliului European privind interesele și obiectivele strategice ale Uniunii, prevăzute la articolul 10 B alineatul (1);

— în cazul în care adoptă o decizie privind o acțiune sau o poziție a Uniunii, la propunerea Întotului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate prezentată în urma unei cereri exprese pe care Consiliul European i-a adresat-o din proprie inițiativă, sau la inițiativa Întotului Reprezentant;”

- (ii) la a doua liniuță, devenită a treia liniuță, cuvintele „... o acțiune comună sau o poziție comună,” se înlocuiesc cu „... o decizie care definește o acțiune sau o poziție a Uniunii,”;
- (iii) la al doilea paragraf prima teză, cuvântul „importante” se înlocuiește cu „vitale”; ultima teză se înlocuiește cu textul următor: „Întotul Reprezentant caută, în strânsă consultare cu statul membru implicat, o soluție acceptabilă pentru acesta. În absența unui rezultat, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate solicita Consiliului European să se pronunțe cu privire la chestiunea în cauză, în vederea adoptării în unanimitate a unei decizii.”;
- (iv) al treilea paragraf se înlocuiește cu un alineat (3), nou, după cum urmează, ultimul paragraf se numerează ca alineatul (4), iar alineatul (3) se renumerează (5):

„(3) Consiliul European poate adopta, în unanimitate, o decizie care să prevadă că, în alte cazuri decât cele menționate la alineatul (2), Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.”;

- (c) la alineatul numerotat (4), cuvintele „Prezentul alineat nu se aplică ...” se înlocuiesc cu „Alineatele (2) și (3) nu se aplică ...”.

35) Articolul 16 se modifică după cum urmează:

- (a) cuvintele „... se informează reciproc și ...” se elimină, cuvântul „Consiliului” se înlocuiește cu „Consiliului European și Consiliului”, iar cuvintele „... pentru a se asigura că influența Uniunii se exercită în modul cel mai eficient cu putință prin convergența acțiunilor lor” se înlocuiesc cu „... în vederea definirii unei abordări comune.”;
- (b) după prima teză se adaugă textul următor: „Înainte de a întreprinde orice acțiune pe scena internațională sau de a-și asuma orice angajament care ar putea leza interesele Uniunii, fiecare stat membru consultă celelalte state în cadrul Consiliului European sau al Consiliului. Statele membre asigură, prin convergența acțiunilor lor, că Uniunea își poate promova interesele și valorile pe scena internațională. Statele membre sunt solidare între ele.”;
- (c) se adaugă două paragrafe cu textul următor:

„În cazul în care Consiliul European sau Consiliul a definit o abordare comună a Uniunii în înțelesul primului paragraf, Întotul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și miniștrii afacerilor externe ai statelor membre își coordonează activitățile în cadrul Consiliului.

Misiunile diplomatice ale statelor membre și delegațiile Uniunii în țările terțe și în cadrul organizațiilor internaționale cooperează între ele și contribuie la formularea și la punerea în aplicare a abordării comune.”

- 36) Textul articolului 17 devine articolul 28 A, care se modifică după cum se precizează la punctul 49.
- 37) Articolul 18 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatele (1)-(4) se elimină;
 - (b) la alineatul (5), care rămâne nenumărat, cuvintele „Ori de câte ori consideră că este necesar, ...” se înlocuiesc cu „La propunerea Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, ...” și se adaugă la sfârșit următoarea teză: „Reprezentantul special își exercită mandatul sub autoritatea Înaltului Reprezentant.”.
- 38) Articolul 19 se modifică după cum urmează:
- (a) la alineatul (1) primul și al doilea paragraf, cuvintele „... pozițiile comune” se înlocuiesc cu „... pozițiile Uniunii” și se adaugă teza următoare la finalul primului paragraf: „Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate asigură organizarea acestei coordonări.”;
 - (b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:
 - (i) la primul paragraf, cuvintele „Fără a se aduce atingere alineatului (1) și articolului 14 alineatul (3),” se înlocuiesc cu „În conformitate cu articolul 11 alineatul (3),” și se introduc cuvintele „, precum și pe Înaltul Reprezentant,” după „... le informează pe cele care nu participă”;
 - (ii) la al doilea paragraf prima teză, se introduc cuvintele „, precum și pe Înaltul Reprezentant” după „... pe celelalte state membre”; în a doua teză, cuvântul „permanente” se elimină, iar cuvintele „... asigură, în exercitarea funcțiilor lor, apărarea pozițiilor și intereselor...” se înlocuiesc cu „... apără, în exercitarea funcțiilor lor, pozițiile și interesele...”
 - (iii) se adaugă un al treilea paragraf, nou, cu textul următor:

„În cazul în care Uniunea a definit o poziție privind o temă aflată pe ordinea de zi a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, statele membre care fac parte din acesta solicită ca Înaltul Reprezentant să fie invitat pentru a prezenta poziția Uniunii.”

39) Articolul 20 se modifică după cum urmează:

- (a) la primul paragraf, cuvintele „delegațiile Comisiei” se înlocuiesc cu „delegațiile Uniunii”, iar cuvintele „... punerea în aplicare a pozițiilor și acțiunilor comune stabilite de către Consiliu.” se înlocuiesc cu „punerea în aplicare a deciziilor care definesc pozițiile și acțiunile Uniunii adoptate în temeiul prezentului capitol.”;
- (b) la al doilea paragraf, cuvintele „... de informații, prin evaluări comune” se înlocuiesc cu „... de informații și prin evaluări comune”, iar fragmentul de teză „... și prin participarea la punerea în aplicare a dispozițiilor prevăzute la articolul 20 din Tratatul de instituire a Comunității Europene” se elimină;
- (c) se adaugă un nou paragraf cu următorul text:

„Acestea contribuie la punerea în aplicare a dreptului la protecție al cetățenilor Uniunii pe teritoriul țărilor terțe, prevăzut la articolul 17 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și a măsurilor adoptate pentru punerea în aplicare a articolului 20 din tratatul menționat.”

40) Articolul 21 se modifică după cum urmează:

- (a) primul paragraf se înlocuiește cu textul următor:

„Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate consultă periodic Parlamentul European cu privire la aspectele principale și la opțiunile fundamentale din domeniul politicii externe și de securitate comune și ale politicii de securitate și apărare comune și îl informează în privința evoluției acestora. Acesta se asigură că punctele de vedere ale Parlamentului European să fie luate în considerare în mod corespunzător. Reprezentanții speciali pot fi implicați în activitatea de informare a Parlamentului European.”

- (b) la al doilea paragraf prima teză, se introduce la final cuvintele „și Înaltului Reprezentant”; în a doua teză, cuvântul „anual” se înlocuiește cu „de două ori pe an” și se introduce la final cuvintele „inclusiv a politicii de securitate și apărare comune.”.

41) Textul articolului 22 devine articolul 15a; acesta se modifică după cum se precizează la punctul 33.

42) Textul articolului 23 devine articolul 15b; acesta se modifică după cum se precizează la punctul 34.

43) Articolul 24 se înlocuiește cu textul următor:

„Articolul 24

Uniunea poate încheia acorduri cu unul sau mai multe state sau organizații internaționale în domeniile care fac obiectul prezentului capitol.”

44) Articolul 25 se modifică după cum urmează:

- (a) la primul paragraf prima teză, referirea la Tratatul de instituire a Comunității Europene se înlocuiește cu o referire la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și se introduc cuvintele „a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate” după „... la cererea acestuia,”; în a doua teză, cuvintele „... fără a aduce atingere competențelor președinției și ale Comisiei” se înlocuiesc cu „fără a aduce atingere atribuțiilor Înaltului Reprezentant”;
- (b) textul celui de-al doilea paragraf se înlocuiește cu textul următor: „În cadrul prezentului capitol, Comitetul Politic și de Securitate exercită, sub autoritatea Consiliului și a Înaltului Reprezentant, controlul politic și conducerea strategică a operațiilor de gestionare a crizelor, prevăzute la articolul 28 B.”
- (c) la al treilea paragraf, se elimină cuvintele „, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 47”.

45) Articolele 26 și 27 se abrogă. Se introduc articolele 25a și 25b, articolul 25b înlocuind articolul 47, cu textul următor:

„Articolul 25a

În conformitate cu articolul 16 B din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și prin derogare de la alineatul (2) al acestuia, Consiliul adoptă o decizie de stabilire a normelor privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către statele membre, în exercitarea activităților care fac parte din domeniul de aplicare a prezentului capitol, precum și a normelor privind libera circulație a acestor date. Respectarea acestor norme face obiectul controlului unor autorități independente.

Articolul 25b

Punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune nu aduce atingere aplicării procedurilor și domeniului de aplicare corespunzător al atribuțiilor instituțiilor prevăzute în tratate în vederea exercitării competențelor Uniunii prevăzute la articolele 2 B-2 E din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

De asemenea, punerea în aplicare a politicilor prevăzute la articolele respective nu aduce atingere aplicării procedurilor și domeniului de aplicare corespunzător al atribuțiilor instituțiilor prevăzute în tratate în vederea exercitării competențelor Uniunii în temeiul prezentului capitol.”.

46) Articolele 27 A-27 E, privind formele de cooperare consolidată, se înlocuiesc cu articolul 10, în conformitate cu punctul 22.

47) Articolul 28 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se elimină, iar alineatele care urmează se renumerează în consecință; în textul articolului, cuvintele „Comunităților Europene” se înlocuiesc cu „Uniunii”;
- (b) la alineatul (2), renumerotat (1), cuvintele „...dispozițiilor stabilite prin prezentul titlu” se înlocuiesc cu „...punerii în aplicare a prezentului capitol”;
- (c) la alineatul (3), renumerotat (2), primul paragraf, cuvintele „...punerea în aplicare a dispozițiilor respective” se înlocuiesc cu „...punerea în aplicare a prezentului capitol”;
- (d) se adaugă un alineat (3), nou, cu textul următor, alineatul (4) fiind eliminat:

„(3) Consiliul adoptă o decizie care stabilește procedurile speciale pentru garantarea accesului rapid la alocările din bugetul Uniunii destinate finanțării de urgență a inițiativelor în cadrul politicii externe și de securitate comune, în special la activitățile de pregătire a misiunilor prevăzute la articolul 28 A alineatul (1) și la articolul 28 B. Acesta hotărăște după consultarea Parlamentului European.

Activitățile de pregătire a misiunilor prevăzute la articolul 28 A alineatul (1) și la articolul 28 B, care nu sunt în sarcina bugetului Uniunii, sunt finanțate printr-un fond de lansare, constituit din contribuțiile statelor membre.

Consiliul adoptă cu majoritate calificată, la propunerea Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, deciziile care stabilesc:

- (a) procedura de constituire și de finanțare a fondului de lansare, în special sumele alocate fondului;
- (b) procedura de administrare a fondului de lansare;
- (c) procedura de control financiar.

În cazul în care, în conformitate cu articolul 28 A alineatul (1) și cu articolul 28 B, misiunea preconizată nu poate fi pusă în sarcina bugetului Uniunii, Consiliul îl autorizează pe Înalțul Reprezentant să utilizeze acest fond. Înalțul Reprezentant raportează Consiliului cu privire la îndeplinirea acestui mandat.”

POLITICA DE SECURITATE ȘI APĂRARE COMUNĂ

48) Se introduce noua secțiune 2 după cum urmează:

„SECȚIUNEA 2

DISPOZIȚII PRIVIND POLITICA DE SECURITATE ȘI APĂRARE COMUNĂ”

49) Se introduce un articol 28 A care preia formularea articolului 17, cu următoarele modificări:

- (a) se introduce un alineat (1), nou, cu textul următor, alineatul următor fiind renumărat (2):

„(1) Politica de securitate și apărare comună face parte integrantă din politica externă și de securitate comună. Aceasta asigură Uniunii o capacitate operațională bazată pe mijloace civile și militare. Uniunea poate recurge la acestea în cadrul misiunilor în afara Uniunii pentru a asigura menținerea păcii, prevenirea conflictelor și întărirea securității internaționale, în conformitate cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite. Îndeplinirea acestor sarcini se sprijină pe capacitățile furnizate de statele membre.”

- (b) alineatul (1), renumărat (2), se modifică după cum urmează:

- (i) primul paragraf se înlocuiește cu textul următor:

„(2) Politica de securitate și apărare comună include definirea treptată a unei politici de apărare comune a Uniunii. Aceasta va conduce la o apărare comună după ce Consiliul European hotărăște aceasta în unanimitate. În acest caz, Consiliul recomandă statelor membre să adopte o decizie în conformitate cu normele lor constituționale.”

- (ii) la al doilea paragraf, cuvintele „în înțelesul prezentului articol” se înlocuiesc cu „în înțelesul prezentei secțiuni”;

- (iii) al treilea paragraf se elimină.

- (c) Alineatele (2), (3), (4) și (5) existente se înlocuiesc cu alineatele (3)-(7) cu textul următor:

„(3) Pentru punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune, statele membre pun la dispoziția Uniunii capacități civile și militare pentru a contribui la obiectivele definite de Consiliu. Statele membre care constituie în comun forțe multinaționale pot, de asemenea, să le pună la dispoziția politicii de securitate și apărare comune.

Statele membre se angajează să își îmbunătățească treptat capacitățile militare. Agenția din domeniul dezvoltării capacităților de apărare, cercetare, achiziții și armament (denumită în continuare «Agenția Europeană de Apărare») identifică necesitățile operaționale, promovează măsurile necesare satisfacerii acestora, contribuie la identificarea și, după

caz, la punerea în aplicare a oricărei măsuri utile pentru întărirea bazei industriale și tehnologice în sectorul de apărare, participă la definirea unei politici europene în materie de capacități și de armament și sprijină Consiliul în evaluarea îmbunătățirii capacităților militare.

(4) Deciziile referitoare la politica de securitate și apărare comună, inclusiv cele cu privire la lansarea unei misiuni menționate la prezentul articol, se adoptă de Consiliu, care hotărăște în unanimitate, la propunerea Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate sau la inițiativa unui stat membru. Înalțul Reprezentant poate propune recurgerea la mijloace naționale, precum și la instrumente ale Uniunii, după caz, împreună cu Comisia.

(5) În cadrul Uniunii, Consiliul poate încredința realizarea unei misiuni unui grup de state membre, în scopul apărării valorilor Uniunii și al servirii intereselor acesteia. Realizarea unei astfel de misiuni este reglementată la articolul 28 C.

(6) Statele membre care întrunesc cele mai înalte capacități militare și care au subscris unor angajamente mai stricte în materie în vederea realizării celor mai solicitante misiuni stabilesc o cooperare structurată permanentă în cadrul Uniunii. Această cooperare este reglementată la articolul 28 E. Cooperarea nu aduce atingere dispozițiilor articolului 28 B.

(7) În cazul în care un stat membru ar face obiectul unei agresiuni armate pe teritoriul său, celelalte state membre sunt obligate să îi acorde ajutor și asistență prin toate mijloacele de care dispun, în conformitate cu articolul 51 din Carta Organizației Națiunilor Unite. Aceasta nu aduce atingere caracterului specific al politicii de securitate și apărare a anumitor state membre.

Angajamentele și cooperarea în acest domeniu sunt conforme cu angajamentele asumate în cadrul Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, care rămâne pentru statele membre ale acestei organizații fundamentul apărării lor colective și cadrul de punere în aplicare a acesteia.”

50) Se introduc articolele 28 B-28 E, noi, cu textul următor:

„Articolul 28 B

(1) Misiunile prevăzute la articolul 28 A alineatul (1), în cadrul cărora Uniunea poate recurge la mijloace civile și militare, includ acțiunile comune în materie de dezarmare, misiunile umanitare și de evacuare, misiunile de consiliere și de asistență în probleme militare, misiunile de prevenire a conflictelor și de menținere a păcii, misiunile forțelor de luptă pentru gestionarea crizelor, inclusiv misiunile de restabilire a păcii și operațiile de stabilizare după încetarea conflictelor. Toate aceste misiuni pot contribui la combaterea terorismului, inclusiv prin sprijinul acordat țărilor terțe în combaterea terorismului pe teritoriul acestora.

(2) Consiliul adoptă decizii privind misiunile prevăzute la alineatul (1), definind obiectivele și întinderea acestora, precum și condițiile generale de punere în aplicare. Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, sub autoritatea Consiliului și în contact strâns și permanent cu Comitetul Politic și de Securitate, supraveghează coordonarea aspectelor civile și militare ale acestor misiuni.

Articolul 28 C

(1) În cadrul deciziilor adoptate în conformitate cu articolul 28 B, Consiliul poate încredința punerea în aplicare a unei misiuni unui grup de state membre care doresc să se angajeze în această misiune și care dispun de capacitățile necesare. Aceste state membre, împreună cu Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, se pun de acord cu privire la gestionarea misiunii.

(2) Statele membre care participă la realizarea misiunii informează periodic Consiliul despre stadiul misiunii, din proprie inițiativă sau la solicitarea altui stat membru. Statele membre participante sesizează imediat Consiliul în cazul în care realizarea misiunii are consecințe majore sau necesită o modificare a obiectivului, a întinderii și a condițiilor misiunii stabilite prin deciziile prevăzute la alineatul (1). În acest caz, Consiliul adoptă deciziile necesare.

Articolul 28 D

(1) Agenția Europeană de Apărare, menționată la articolul 28 A alineatul (3) și aflată sub autoritatea Consiliului, are ca misiune:

- (a) să contribuie la identificarea obiectivelor privind capacitățile militare ale statelor membre și să evalueze respectarea angajamentelor privind capacitățile asumate de statele membre;
- (b) să promoveze armonizarea necesităților operaționale și adoptarea de metode de achiziție performante și compatibile;
- (c) să propună proiecte multilaterale în vederea îndeplinirii obiectivelor în materie de capacități militare și să asigure coordonarea programelor derulate de statele membre și administrarea programelor de cooperare specifică;
- (d) să susțină cercetarea în materie de tehnologie a apărării, să coordoneze și să planifice activitățile de cercetare comune și studierea soluțiilor tehnice care răspund necesităților operaționale viitoare;
- (e) să contribuie la identificarea, și, după caz, la punerea în aplicare a oricărei măsuri utile pentru întărirea bazei industriale și tehnologice a sectorului de apărare și la îmbunătățirea eficienței cheltuielilor militare.

(2) Agenția Europeană de Apărare este deschisă tuturor statelor membre care doresc să participe. Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, adoptă o decizie care definește statutul, sediul și regulamentul de funcționare ale Agenției. Această decizie ține seama de gradul de participare efectivă la activitățile Agenției. În cadrul Agenției se constituie grupuri specifice care reunes statele membre ce derulează proiecte comune. Agenția își îndeplinește misiunile în colaborare cu Comisia, dacă este necesar.

Articolul 28 E

(1) Statele membre care doresc să participe la cooperarea structurată permanentă menționată la articolul 28 A alineatul (6) și care îndeplinesc criteriile și își asumă angajamentele în materie de capacități militare prevăzute de Protocolul privind cooperarea structurată permanentă își notifică intenția Consiliului și Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate.

(2) În termen de trei luni de la notificarea prevăzută la alineatul (1), Consiliul adoptă o decizie prin care stabilește cooperarea structurată permanentă și adoptă lista statelor membre participante. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată, după consultarea Înalțului Reprezentant.

(3) Orice stat membru care, într-un stadiu ulterior, dorește să participe la cooperarea structurată permanentă, notifică intenția sa Consiliului și Înalțului Reprezentant.

Consiliul adoptă o decizie care confirmă participarea statului membru în cauză care respectă criteriile și își asumă angajamentele prevăzute la articolele (1) și (2) din Protocolul privind cooperarea structurată permanentă. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată, după consultarea Înalțului Reprezentant. La vot participă numai membrii Consiliului care reprezintă statele membre participante.

Majoritatea calificată se definește în conformitate cu articolul 205 alineatul (3) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(4) În cazul în care un stat membru participant nu mai îndeplinește criteriile sau nu își mai poate asuma angajamentele prevăzute la articolele (1) și (2) din Protocolul privind cooperarea structurată permanentă, Consiliul poate adopta o decizie prin care suspendă participarea respectivului stat.

Consiliul hotărăște cu majoritate calificată. La vot participă numai membrii Consiliului care reprezintă statele membre participante, cu excepția statului membru în cauză.

Majoritatea calificată se definește în conformitate cu articolul 205 alineatul (3) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(5) În cazul în care un stat membru participant dorește să se retragă din cooperarea structurată permanentă, acesta notifică decizia sa Consiliului, care ia act de faptul că participarea statului în cauză încetează.

(6) Deciziile și recomandările Consiliului luate în cadrul cooperării structurate permanente, altele decât cele prevăzute la alineatele (2)-(5), se adoptă în unanimitate. În înțelesul prezentului alineat, unanimitatea este constituită doar din voturile reprezentanților statelor membre participante.”

- 51) Articolele 29-39 din titlul VI, privind cooperarea judiciară în materie penală și cooperarea polițienească, sunt înlocuite de dispozițiile părții a treia titlul IV capitolele 1, 4 și 5 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. După cum se precizează la articolul 2 punctele 64, 67 și 68 din prezentul tratat, articolul 29 este înlocuit de articolul 61 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, articolul 30 este înlocuit de articolele 69 F și 69 G din tratatul respectiv, articolul 31 este înlocuit de articolele 69 A, 69 B și 69 D din tratatul respectiv, articolul 32 este înlocuit de articolul 69 H din tratatul respectiv, articolul 33 este înlocuit de articolul 61 E din tratatul respectiv și articolul 36 este înlocuit de articolul 61 D din tratatul respectiv. Denumirea titlului se elimină și acesta preia numărul titlului privind dispozițiile finale.
- 52) Articolele 40-40 B din titlul VI și articolele 43-45 din titlul VII, privind formele de cooperare consolidată, se înlocuiesc cu articolul 10, în conformitate cu punctul 22 anterior, iar titlul VII se abrogă.
- 53) Articolele 41 și 42 se abrogă.

DISPOZIȚII FINALE

- 54) Titlul VIII privind dispozițiile finale se renumerează VI; acest titlu și articolele 48, 49 și 53 se modifică după cum se precizează în continuare la punctele 56, 57 și 61. Articolul 47 se înlocuiește cu articolul 25b după cum se precizează la punctul 45, iar articolele 46 și 50 se abrogă.
- 55) Se introduce un articol 46 A, nou, cu textul următor:

„Articolul 46 A

Uniunea are personalitate juridică.”

- 56) Articolul 48 se înlocuiește cu textul următor:

„Articolul 48

(1) Tratatul poate fi modificat în conformitate cu o procedură de revizuire ordinară. De asemenea, acestea pot fi modificate în conformitate cu unele proceduri de revizuire simplificate.

Procedura de revizuire ordinară

(2) Guvernul oricărui stat membru, Parlamentul European sau Comisia poate prezenta Consiliului proiecte de revizuire a tratatelor. Aceste proiecte pot viza, printre altele, fie extinderea, fie reducerea competențelor atribuite Uniunii în cadrul tratatelor. Aceste proiecte se transmit Consiliului European de către Consiliu și se notifică parlamentelor naționale.

(3) În cazul în care Consiliul European, după consultarea Parlamentului European și a Comisiei, adoptă cu majoritate simplă o decizie favorabilă examinării modificărilor propuse, președintele Consiliului European convoacă o Convenție compusă din reprezentanți ai parlamentelor naționale, ai șefilor de stat sau de guvern ai statelor membre, ai Parlamentului European și ai Comisiei. Banca Centrală Europeană este, de asemenea, consultată în cazul modificărilor instituționale în domeniul monetar. Convenția analizează proiectele de revizuire și adoptă prin consens o recomandare adresată Conferinței reprezentanților guvernelor statelor membre prevăzute la alineatul (4).

Consiliul European poate decide cu majoritate simplă, cu aprobarea Parlamentului European, să nu convoace Convenția în cazul în care amploarea modificărilor nu o justifică. În acest ultim caz, Consiliul European stabilește mandatul pentru Conferința reprezentanților guvernelor statelor membre.

(4) În vederea adoptării de comun acord a modificărilor care trebuie aduse tratatelor, președintele Consiliului convoacă o conferință a reprezentanților guvernelor statelor membre.

Modificările intră în vigoare după ce au fost ratificate de toate statele membre în conformitate cu normele lor constituționale.

(5) În cazul în care, la expirarea unui termen de doi ani de la semnarea unui tratat de modificare a tratatelor, patru cincimi din statele membre au ratificat tratatul menționat, iar unul sau mai multe state membre au întâmpinat dificultăți în ratificarea respectivă, Consiliul European se autosesizează cu privire la chestiune.

Proceduri de revizuire simplificate

(6) Guvernul oricărui stat membru, Parlamentul European sau Comisia poate prezenta Consiliului European proiecte de revizuire, integrală sau parțială, a dispozițiilor părții a treia din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, privind politicile și acțiunile interne ale Uniunii.

Consiliul European poate adopta o decizie de modificare, integrală sau parțială, a dispozițiilor părții a treia din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Consiliul European hotărăște în unanimitate, după consultarea Parlamentului European și a Comisiei, precum și a Băncii Centrale Europene, în cazul unor modificări instituționale în domeniul monetar. Această decizie intră în vigoare numai după aprobarea de către statele membre, în conformitate cu normele lor constituționale.

Decizia prevăzută la al doilea paragraf nu poate extinde competențele atribuite Uniunii prin tratate.

(7) În cazul în care dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene sau cele ale titlului V din prezentul tratat prevăd că, într-un anumit domeniu sau într-un anumit caz, Consiliul hotărăște în unanimitate, Consiliul European poate adopta o decizie de autorizare a Consiliului de a hotărî cu majoritate calificată în domeniul sau în cazul respectiv. Prezentul paragraf nu se aplică deciziilor care au implicații militare sau în domeniul apărării.

În cazul în care dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene prevăd că actele legislative se adoptă de Consiliu în conformitate cu o procedură legislativă specială, Consiliul European poate adopta o decizie de autorizare a adoptării respectivelor acte legislative în conformitate cu procedura legislativă ordinară.

Orice inițiativă luată de Consiliul European pe baza primului sau a celui de-al doilea paragraf se transmite parlamentelor naționale. În cazul opoziției unui parlament național, notificate în termen de șase luni de la această transmitere, decizia menționată la primul sau la al doilea paragraf nu se adoptă. În absența oricărei opoziții, Consiliul European poate adopta respectiva decizie.

Pentru adoptarea deciziilor prevăzute la primul sau la al doilea paragraf, Consiliul European hotărăște în unanimitate, după aprobarea Parlamentului European, care se pronunță cu majoritatea membrilor care îl compun.”

57) Articolul 49 se modifică după cum urmează:

- (a) la prima teză, cuvintele „... respectă principiile enunțate la articolul 6 alineatul (1) poate solicita ...” se înlocuiesc cu „... respectă valorile prevăzute la articolul și care se angajează să le promoveze poate solicita...”;
- (b) la a doua teză, cuvintele „Acesta adresează cererea sa Consiliului, care se pronunță în unanimitate ...” se înlocuiesc cu „Parlamentul European și parlamentele naționale sunt informate cu privire la această cerere. Statul solicitant adresează cererea sa Consiliului, care se pronunță în unanimitate...”; cuvintele „avizul conform al” se înlocuiesc cu „aprobarea”, iar cuvântul „absolută” se elimină;
- (c) la finalul primului paragraf, se introduce o nouă teză, cu textul următor: „Criteriile de eligibilitate aprobate de Consiliul European se iau în considerare.”.

58) Se introduce un articol 49 A, nou, cu textul următor:

„Articolul 49 A

- (1) Orice stat membru poate hotărî, în conformitate cu normele sale constituționale, să se retragă din Uniune.
- (2) Statul membru care hotărăște să se retragă notifică intenția sa Consiliului European. În baza orientărilor Consiliului European, Uniunea negociază și încheie cu acest stat un acord care stabilește condițiile de retragere, ținând seama de cadrul viitoarelor sale relații cu Uniunea. Acest acord se negociază în conformitate cu articolul 188 N alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Acesta se încheie în numele Uniunii de către Consiliu, care hotărăște cu majoritate calificată, după aprobarea Parlamentului European.
- (3) Tratatul încetează să se aplice statului în cauză de la data intrării în vigoare a acordului de retragere sau, în absența unui astfel de acord, după doi ani de la notificarea prevăzută la alineatul (2), cu excepția cazului în care Consiliul European, în acord cu statul membru în cauză, hotărăște în unanimitate să proroge acest termen.

(4) În înțelesul alineatelor (2) și (3), membrul care reprezintă în cadrul Consiliului European și al Consiliului statul membru care se retrage nu participă nici la debaterile și nici la adoptarea deciziilor Consiliului European și ale Consiliului care privesc statul în cauză.

Majoritatea calificată se definește în conformitate cu articolul 205 alineatul (3) litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(5) În cazul în care statul care s-a retras din Uniune depune o nouă cerere de aderare, această cerere se supune procedurii prevăzute la articolul 49.”

59) Se introduce un articol 49 B, cu textul următor:

„Articolul 49 B

Protocoloalele și anexele la tratate fac parte integrantă din acestea.”

60) Se introduce un articol 49 C, cu textul următor:

„Articolul 49 C

(1) Tratatul se aplică Regatului Belgiei, Republicii Bulgaria, Republicii Ceha, Regatului Danemarcei, Republicii Federale Germania, Republicii Estonia, Irlandei, Republicii Elene, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Republicii Italiene, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Marelui Ducat al Luxemburgului, Republicii Ungare, Republicii Malta, Regatului Țărilor de Jos, Republicii Austria, Republicii Polone, Republicii Portugheze, României, Republicii Slovenia, Republicii Slovace, Republicii Finlanda, Regatului Suediei și Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

(2) Domeniul de aplicare teritorială a tratatelor este prevăzut la articolul 311a din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.”

61) Articolul 53 se modifică după cum urmează:

(a) primul paragraf devine alineatul (1), lista limbilor se completează cu cele enumerate la articolul 53 al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană, iar al doilea paragraf se elimină;

(b) se adaugă un alineat (2), nou, cu textul următor:

„(2) Prezentul tratat poate, de asemenea, să fie tradus în orice altă limbă stabilită de statele membre, dintre cele care, în temeiul normelor lor constituționale, se bucură de statutul de limbă oficială pe întreg teritoriul lor sau doar pe o parte din acesta. Statul membru în cauză pune la dispoziție o copie certificată a acestor traduceri, care va fi depusă în arhivele Consiliului.”